

VECKOBLADET

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

17

Utkommer fredagar

1986 12:e årg

Lösnummerpris 2:00

Fredagen den 9 maj

Promenad för allemansrätten

Den senaste tidens händelser har aktualiserat målet för Vänsterns Vårpromenad nu på söndag, Lillö i Ringsjön. Den excentriske ägaren har låtit spärra av halvön med ett högt stängsel. Men det finns en öppning i ordningställd, så den som eventuellt hade hoppats på bråk blir besviken.

I stället artar det sej till en Vårpromenad som i mycket liknar de tidigare. Flera av dem har följt till olika platser i Ringsjöbyden.

Materiellt

Det finns en materiell förklaring till detta. Trakten kring Höör är en av de få med både skog och vatten som är bekvämt åtkomliga med tåg från Lund. För tåg ska det vara på värtflykten, precis som vid de arbetarfärder kring sekelskiftet som utgör ett slags inspiration.

Om drygt ett år blir variationsmöjligheterna större, för då blir det pågatågstrafik till bla Stehag, en tidigare utgångspunkt för Vårpromenader. Men i år blir det ett vanligt SJ-tåg, och det avgår 9.08. Kom till stationen i god tid så kan ni bilda sk minigrupper och få ner biljettpriset.

Vulkan

Från Höör går vi söderut genom den sk Stenskogen, mest på småvägar och stigar (lätt framkomliga med barnvagn, meddelar

utsända rekognosörer). Stenskogen har fått sitt namn efter stenbrotten, där det bl a togs sten till Lunds domkyrka. Vi passerar minst ett sådant stenbrott.

Trakten av Höör är över huvud taget av stort geologiskt intresse. Där går gränsen mellan den fenoskandiska urbergsplatan och Mellaneuropas yngre bergarter, och i den zonen uppstod under tertiar tid vulkaner. Lillö är just lämningarna efter en sådan vulkan, vilket ses av den särskilt frodiga grönskan. Det finns också gott om karaktäristisk diabassten.

Som framgår av namnet var Lillö tidigare vattenomflutet, men blev en halvö när Ringsjöarna på artonhundratalet sänktes för att skapa ny åkermark.

Arabiska hästar

Numeras ägs Lillö av konsul Erik Philip Sørensen. Han blev en förmögen man när han sålde det av honom själv upparbetade vaktbolaget Securitas. För sina miljoner har han bl a skapat arabstuteriet Blommeröd där han avlar fram renrasiga hästar.

Han påstår sej göra detta av genetiskt intresse, och han har donerat pengar till genetisk forskning i Lund. Men han är gammal affärsman inte för inte, och enligt egen uppgift säljer han hingstar eller utför inseminationer för sex miljoner om året, och har en marknad inte minst i USA. För att ge de köpstarka kunderna ett värdigt mottagande har han upp-

forts sid 2

Våldtäkt utan uppsåt

Genom Vpk:s minoritetsföreträdare Kajsa Theander, som varit en av de ledande i att organisera protestlistorna mot våldtäktsmålet i Malmö, fick jag tillgång till domstolshandlingarna, som mer i detalj beskriver hur det gick till när de för våldtäkt anklagade männen frikändes. Det är en intressant läsning i många avseenden.

Till att börja med är det märkligt att huvudförhandlingarna i målet redan ägt rum en gång tidigare, men då med endast tre nämndemän. Det innebär att de juridiskt skolade tjänstemännen, yrkesdomaren och åklagaren bedömt att de åtalade inte riskerade långt fängelsestraff (i sådant fall krävs nämligen 5 nämndemän). Hovrätten har tvingats gå in och ogiltigförklara domen, som väl redan då var frikännande.

När två huvudförhandlingar förs i samma mål med ett års mellanrum uppstår givetvis små diskrepanser vid vittnesförhören. Dessa har försvaret kunnat utnyttja till att ifrågasätta den 16-åriga flickans trovärdighet. Ett grovt formellt misstag från juristernas

sida blir alltså till nackdel för den med våld tagna.

Våld utan hot?

Flickan är våldtagen. Det är alla överens om, men tre av de dömande tror inte att männen fattat det. Det kan de göra för att de inte accepterat flickans vittnesbörd om att männen använt hot. Hon säger att de hotat binda henne vid sängen och att de hotat använda en löspenis bakifrån som skulle åsamka henne smärta. Männen säger att det rör sig om en massagestav och att den bara skulle användas till att tillfredsställa henne, och detta har de mage att påstå efter att ha tillfogat henne svåra smärtor och underlivsblödningar under en längre tid.

Nämnden förstår inte varför männen skulle behöva hota när hon inte gjorde kraftigt motstånd. Den omvända logiken borde ju annars vara den rimliga, nämligen att hon inte vågar göra våldsamt motstånd eftersom männen hotat henne. Det är också vad flickan själv påstår.

Det är att märka att hon faktiskt gjorde motstånd dels genom att hålla sig i dörrkarmen

forts sid 3

—Eftersom du inte gör våldsamt motstånd äter jag upp dig, sa jätten, och så var sagan slut.

Läggs bibliotek ner?

I rikspresen läser man ruskiga texter om biblioteksnedläggelser i landet. I Stockholm är 16 filialer hotade liksom läsesalongen vid Sergels torg.

Aven i Lund vilar hotet över kulturen. Enligt det lägsta sparförslaget kommer Norra Fäladens bibliotek att läggas ner nu, nästa nivå kräver också att Nöbbelövsfilialen dras in och om moderaterna är på riktigt dåligt humör så åker också Stångby och Järnåkra väck.

Att lägga ner Fäladsfilialen förefaller inte särskilt klipskt och är väl inte heller tänkt att vara det. På norr bor många invandrare och här kommer också kommunaldelsnämnd att införas på försök.

Förslaget kommer från förvaltningens sida och facket ska nu få möjlighet att välja mellan pest och kolera. Därefter får Gun Hellsvik ta sig en funderare om hon ändå inte ska höja skatten med anledning av landets blomstrande ekonomi.

**Vad ska väck?
Barsebäck!**

Våren 1979: Harrisburg. Våren 1986: Tjernoby. Det som inte kunde hända har hänt igen!

1 maj i Lund präglades av olyckan i Tjernoby. Vpk:s huvudtalare Karin Månsson krävde i sitt tal på Stortorget inför 2000 åhörare att regeringen utarbetar en avvecklingsplan för kärnkraften med början i Barsebäck.

I all hast ordnade Vpk Lund en namninsamling för detta krav som snabbt samlade över 500 namnunderskrifter. Insamlingen fortsätter ännu ett tag.

Vpk Lunds kommunala grupp lämnar i dagarna in en interpellation till kommunstyrelsens ordförande med ett antal frågor kring Barsebäck: Tänker kommunen begära hos regeringen en omedelbar avstängning av Barsebäck? Finns det tillräckligt med jodtabletter för Lunds befolkning? Finns det tillräckligt med skyddsrum för Lunds befolkning i händelse av en olycka i Barsebäck? Finns det någon beredskapsplan för Lund och i så fall hur ser den ut?

Miljöpartiet har föreslagit en gemensam motion med Vpk och Centern om avveckling av Barsebäck. Vpk har redan svarat ja. Vpk:s miljögrupp har väckt frågan om en Barsebäcksmarsch i augusti och Folkkampanjen Mot Kärnkraft i Lund diskuterar en demonstration i Lund nästa vecka.

Tidningen Arbetet förespråkar inrättandet av en avvecklingskommission (ett gammalt vpk-krav) och menar att regeringen bör ompröva miljardsatsningen på Ringhalsverket (ett halvårsgammalt vpk-krav).

Kärnkraftsmotståndarna rör på sig. Vpk Lund anser att det nu är viktigt att motståndarna samlar sig till en gemensam attack mot främst Barsebäckverket. Den tragiska olyckan i Tjernoby tycks bli den nödvändiga väckarklockan.

Folkkampanjen i Lund behöver nu allt det stöd den kan få. Vpk Lund kommer för sin del att lämna all den hjälp det kan och uppmanar sina medlemmar och gamla folkkampanjare att åter ställa upp. **KAMPEN GÅR VIDARE!**

**Kina - Vietnam -
Kampuchea!**

Lars Vikström från Ny Dag analyserar den politiska utvecklingen med utgångspunkt från sin resa i området och de informationer han då fick vid sammanträffanden med politiska ledare från Vietnam och Kampuchea. Tisdagen den 13 maj kl 19.30 i studiecirkelrum 4 på Lunds Stadsbibliotek.

Arr. Solidaritet med Vietnam

Från krisgruppen

Såg ni Sydsvenskans huvudrubrik i lördags? "Östtyskt kärnkraftverk bara 15 mil från Malmö", eller något i den stilen. Ett djävulskt skickligt drag av kärnkraftsmotståndarna på tidningen, måste man säga. Min sympati och beundran till de män i det tysta som under besvärliga yttre omständigheter ändå lyckas påminna om närallgande realiteter!

En annan kampanj som jag också följer med intresse är den Jan Mårtensson bedriver i sina lördagskrönikor. Det gäller rätten att cykla på Knut den Stores torg, den fula passagen mellan Centralstationen och Bytaregatan. Det handlar naturligtvis om ett gammalt vpk-krav som avvisades med hänvisning till att det var för trångt där för både fotgängare och cyklister. Dock är det inte trängre än att det går bra att låta Lundia bygga ut en veranda. Hursomhelst, Mårtensson har trappat upp formuleringarna efter hand, men utan resultat. Som gammal utomparlamentariker ser jag nu bara en lösning. Det är dags för civil ohörksamhet, annars tappar kampanjen i trovärdighet. Ordningmakten får väl slå till, men Mårtensson slåss ju för en god sak och kan gå i häktet med höguret huvud. Sympatiskt inställda medborgarvittnen och nämndemän tror jag finns, men skulle rättvisan få ha sin gång så kommer vi på Veckobladet att stödja honom med en öresinsamling till böterna. I varje fall kan vi lova rättegången god pressbevakning. Personligen skulle jag inte vara främmande för att ställa upp som övervakare vid ev. villkorlig dom, och skulle det gå riktigt illa är jag beredd att ta hand om cykeln under strafftiden. Det är inget att tveka om Jan, det krävs handling, till direkt aktion!

Fallna änglar

Vi var fyrahundra färre i demonstrationståget i år, vilket var just vad man kunnat frukta. Det brukliga är att skylla på den klena återväxten, men mina rapportörer i taget säger att det var inte där det brast. Taget var fullt av nya friska människor som ingen hade sett förut. Däremot var de gamla vanliga inte där. Jag kan rapportera, oofficiellt men med brutal öppenhet, från den kris- och analysgrupp som spontant konstituerade sig några dagar senare. Av de saknade hade 37 personer trots varningar beslutat sig för att besöka sin gamla faster i Markaryd eller motsvarande. 82 låg kvar hemma i vad som närmast kan beskrivas som matförgiftning sedan de ägnat Valborg åt att testa quichereceptet i senaste "Allt om Mat" och därefter dricka sig igenom vinspalten. Men den stora gruppen, i allt 342 personer hade tillbringat långhelgen i sommarstugan. De hade därvid fallit i den farligaste av alla fallor. Jag vet, för jag har själv varit nära.

Ett varningsord

Under två år hyrde vi av Domänverket en f.d. skogvaktarbostad i en sumpig skog utanför Sösdala. Det kan förefalla som om jag är stark, men inte heller jag hade kunnat motstå drömmen om den röda lilla stugan med det gröna taket, så fjärran denna världens

**Promenad för
allemansrätten**

forts från sid 1

fört vad som säkert är Sveriges mest exklusiva stall.

Utänför stallet finns en ryttarstaty av Garibaldi, det moderna väktarväsendets anfader (fortfarande enligt Sørensen).

Kapitalistisk utopi

Det är för att inte riskera nersmättning av de unika hästarna som han stänger allmänheten ute från Lillö, menar Sørensen. Men han har också fler motiv. Han tycker att Lillö, som han menar sej ha köpt för ärligen hoparbetade miljoner, faktiskt är hans privata mark där han själv ska reglera tillträdet.

Konsul Sørensen har över huvud taget byggt upp en egen tankevärld och är något så ovanligt som en kapitalistisk utopist. Sina teorier har han utvecklat i flera skrifter, bl a boken "Tänk om" som finns att låna på stadsbiblioteket. En grundtanke är att arvsrätten ska avskaffas och att varje medborgare fritt ska få förmera sin andel av samhällskapitalet.

Säkerheten är en annan hörnsten i tänkandet hos denne gamle vaktbolagsdirektör.

Oacceptabelt

Vad som inte kan accepteras är att Sørensen genom olika åtgärder har förgräpat sej på allemansrätten. Reaktionen mot detta har varit stark från olika naturvårdsorganisationer. Att han fått hållas så länge beror bl a på att han har förstätt att skaffa sej stöd bland uppsatta personer, främst länsrådet Lennart Linder-Aronson som är Bertil Göransson's närmaste man.

Genom att gå till Lillö markerar vi att allemansrätten är en viktig princip. Men vi vill undvika alla provokationer. Vi ska undvika själva beteshagarna utan rastar i stället i bokskogen uppe på vulkanen. Självklart skräpar vi heller inte ner.

Musik och genetik

Under den långa rasten på Lillö packar vi upp våra utflyktskorgar. Kanske tar någon med en sval butelj mosel nu när man slipper köra. I sammanhanget passande bellmansmusik kommer att exekveras av medlemmar ur Lunds Kommunistiska Blåsorkester.

Genetikprofessorn Bengt Olle Bengtsson kommer att berätta för oss om Lillö och dess genetiska raritet, jätteaspn. Den som väntar sej ett extra magnifikt träd blir dock besviken. Lillöns bestånd av jätteaspar är inte så märkvärdiga för en lekman, och de växer även rätt otillgängligt så vi räknar med att de flesta avstår från avstickaren dit. De som stannar kan t ex avnjuta dikter av Vilhelm Ekelund, som skrev vackert om Ringsjöbygden en gång i tiden.

Den som vill kan sen underlätta hemvägen genom att ta bussen till Höör.

id och tävlan. Man ville helst skaffa något, inte minst för barnens skull. Vi bestämde oss en vacker majdag.

Det visade sig snabbt att barnen inte överhuvud ville följa med dit och jag förstär dem. Man tog sig till huset (som saknade vatten och ljus) längs en skogsväg som vintertid bara var framkomlig med skidor. Huset låg i en glänta som höll på att invaderas av björksly, omgavs sedan av kärr med alskog varpå kalhyggerna med nyplanterad granskog tog vid. När man satt på förstukvisterna såg det ut som södra Norrlands inland och jorden var f.ö. för mager för att bära en potatisskörd. Sommardiet kunde man inte vara där, det var fruktansvärt myggrikt. Vi besökte huset kanske 7-8 gånger under den tid vi hyrde det. Vissa höstdagar hade platsen en viss charm - en gång tror jag vi hittade en svamp och det var trevligt att elda i den gamla koksspis. Men den stora glädjen var att komma hem till stan, till gatorna. Det var inte dyrt att hyra huset, men kostnaden per besök kom nog att ligga på minst tre hundra kronor. Jag är sedan denna erfarenhet en varm anhängare av det rörliga friluftslivet.

Var och en får göra sina misstag och ytterligare 400 medlemmar av Lunds mellanskiktstjänster kommer väl att sitta där ute i hybbena nästa första maj och försöka inbilla sig att det är så livet ska levas. Men säg inte att ni inte har blivit varnade!

Lucifer

forts från sid 1

Våldtäkt utan uppsåt

och dels vid avklädningen då klänningen gick sönder. Men framför allt gjorde hon ju verbalt motstånd hela tiden. Hade nämnden trott på hotet hade de inte kunnat frikänna männen för då hade de ju haft ett uppsåt!

Hur kan det då komma sig att tre i nämnden inte tror det? En möjlighet är att de tagit fasta på psykologen Johnssons (han är i och för sig välvilligt inställd till den 16-åriga flickan) utläggning av vad det innebär att den våldtagna har lidit av anorexia. Han säger att hon "inte i psykosexuellt utvecklingsavseende är i paritet med den kronologiska åldern". I det ögonblicket hon sätter sig i soffan är hon ett barn som vill prata, medan männen uppfattar henne som en sexhungrig kvinna. Och säger de tre i nämnden, männen "... hade naturligtvis att räkna med en kvinna med ett normalt beteendemönster" Men även om man accepterar detta tvivelaktiga resonemang i inledningsskedet så är det ju ingen ursäkt för att männen fortsatte i två timmar trots att hon själv inte ville.

Männen bekräftar

Männen erkänner att hennes egen beskrivning av sexorgien stämmer. Det vill säga att de bland annat tog hennes oskuld, hade utlösning två gånger i hennes mun, tog henne upprepade gånger samtidigt, tvingade ner henne på knä på golvet osv.

Till saken hör att en av männen vid samma rättegång dömdes till tio månaders fängelse för förberedelse till rån, häleri och anstiftan till stöld. Det var ingen duvunge precis!

Om hon inte blev våldtagen, varför gick hon då till polisen. En förklaring vore att flickan ville komma åt de 50 000 kronorna som hon krävt i skadestånd. Men sanningen är att hon inte ville gå till polisen och hon och modern var dessutom rädda för männen. Det var styvfadern som mer eller mindre tvingade henne till polisstationen.

En märklig detalj i det hela är att åklagaren inte överklagade domen till hovrätten. Tre av sex i nämnden hade dock velat fälla männen och därmed ge dem 2 års fängelse. Inså åklagaren verkligen inte att domskälen åtminstone var värda en prövning?

FH

Lund mot Malmö

Karnevalsloppet den 15 maj, som startar i Malmö och slutar i Lund, kommer i sig innehålla en tävling mellan politiker från de två grannstäderna. Förra året var det i form av en stafett, där varje löpare sprang 3 km. Inte minst tack vare giftiga insatser från vpk-löparna kunde Lund bärga en knapp seger.

I år har Malmö föreslagit en ny modell. Alla löpare ska springa hela halvmaran. Till Lunds tio-mannalag har fyra vpk-löpare utsetts, nämligen Jan Svensson, Sven-Hugo Mattsson, Finn Hagberg och Lasse Svensson.

Loppet startar kl 18.30. Omkring enochenhalf timme senare kommer det att vimla av löpare i Lund. Karnevalsfestligheterna tar därvid sin början.

Ur en vpk-Lundmusikers dagbok

1 maj 1986

Inte särskilt bakfull. Sorterar noter. Traskar 9.30 ner till det öppna huset i stadshallen. Sextettmusikerna anländer droppvis, alla har fått olika tider sig anvisade. Vi spelar 2 timmar utanför på torget. Alla är proffsiga musiker utom jag, uppfattar dock strukturerna på de flesta låtarna. När sossetaget passerar spelar vi "Arbetets söner" obesett. Vi har ju inte repat någon låt, men det låter hyfsat. En kille vill börja spela dragbasun med storbandet. Vi tar adressen

Går hem och sorterar noter. Byter till trumpet. Kontraband eftersom det är önskat att jag ska spela horn. Samling Clemensstorget 13.30 i och för demonstration. Exporterade lundamusiker har anlant från Landskrona och Hälsingborg där de stöttat lokala demonstrationer. Två ganska stora orkestrar får vi ihop. Första maj dyker det ju upp gamla progissar som bara spelar en gång om året. Fint väder och man svettas. Mina nyinköpta glasögon glider ner för näsan och jag har svårt att se noterna när vi går.

Vi når fram till Stortorget där det blir tal av bl a Karin Månsson och Ann Schlyter. Fin stämning, barnen leker framför podiet. Jag somnar in och får väckas när det är dags för Internationalen i storband. Vi musiker är nu nämligen för första gången helt samlade. Oj vad det klingar i mässingen!

Går hem och sorterar noter. Jag drar ur ventilbasunen och knallar ner till domkyrkan. En skara ur Lunds urkommunistiska blåsorkester samlas utanför den gamla domen där vi spelar mjuk marschmusik för passerande universitetsplatshälsavärendiggare. De ser lite förvånade ut, men applåderar villigt. Vi går in i kyrkan spelande Venceremos, det är blivna en tradition. Nere i kryptan blir det konsert under gudstjänst-

en. Vi gamla syndare sjunger psalmer och lyss till tankvärda ord sagda av en rund och trygg Stockholmare. Birgit Stare har ett dödsfint valthornssolo. Vi i det tunga brasset sacker något och grannen missar ett ciss i en låt, annars gick det bra.

Går hem och sorterar noter. Drar ur basunen. Tar en färdknäpp och går ner till stadshallen där det ska bli fest - och konsert. Dirigent Maria har tänkt igenom ett smart program där orkestern ständigt ska byta ansikte beroende på i vilket sammanhang vi spelar. Vi gör en djupdykning i hela vår repertoar. Jonas Forsell imponerar förstas med sina solon. Han klär sig i håret och ser ut som om ingenting hänt.

Lägger undan instrument. Köper en Retsina till grekiska salladen. Köper en Retsina till. Dansar, släpar hem instrument och noter. Synd att man missade Simrishamnsspelet.

I morgon ska jag sortera noter och dra ur basunen.

Mjau

Från det kommunala

I KULISSERNA

lär Vägverket ruva och vänta på ett tecken från Lunds kommun att Västra Ringen trots allt bör byggas. Kommer inget sådant från lundapolitikerna under hösten, skrinläggs dock planerna. Som bekant sade Lund nej till den omstridda vägen sedan en oväntad spricka i (s)-(m)-blocket blivit synlig. Efter en uttolkning av vad s-politikerna i byggnadsnämnden egentligen hade sagt, visade det sig nämligen att socialdemokraterna var emot en förbinde

nämnden egentligen hade sagt, visade det sig nämligen att socialdemokraterna var emot en förbindelseväg mellan Trollebergsvägen och Västra Ringen. Detta med hänvisning till den ömtåliga naturen kring Rinnebacksravinen. Moderaterna häpnade och sade i det läget nej till hela projektet.

Nu har Västra Ringen och förbindelsevägen dykt upp igen, på planer över värpingområdet som diskuterats i byggnadsnämnden. Man hade väntat sig att nämndens socialdemokratiska ledamöter skulle reagera i det läget. Men de markerade inte det minsta ogillande - inte ens vid direkt förfrågan. Håller manne (s) och (m) på att ena sig igen?

VISSA IDEER

tycks ha lätt för att spridas i kommunen. "Dit hör iden om att spara pengar genom att förkorta de anställdas arbetstid - något som hittills tillämpats främst inom barnomsorgen. Nu kan det bli skolans tur. I skolförvaltningens sparförslag lanseras tanken att så gott som alla anställda utom lärarna (vars löner täcks av statsbidrag) skall få sin arbetstid förkortad med 1-2 veckor och motsvarande mindre betalt. Det gäller städerskor, bespisningspersonal, elevassistenter, skolskötare, skolbibliotekariär m fl. I stort sett enda undantaget är den administrativa personalen som tydligen anses vara oumbärlig året om - till skillnad från de övriga. Förklara den logiken den som kan! Förslaget lär stupa på att det strider mot ingångna avtal. Men känner vi borgarna rätt, ger de inte upp en så god idé i första taget...

EN LITEN SLANT

Den som drabbas av förkortad arbetstid och lägre lön skall emellertid inte hänga läpp. För man tro en utredning som behandlades i fullmäktige häromsistens, skall kommunledningen undersöka hur man kan belöna och uppmuntra initiativ och goda arbetsprestationer, t ex genom lönepåslag. Så gno på och tänk positivt, så kommer det kanske en liten slant!

Satirikerna klagar på att verkligheten nuförtiden snabbt hinner ifatt deras värsta aningar. I Lund har jodtablettorna tagit slut på apoteken. ACO, som tillverkar dessa, vet inte när de kan få fram nya. Härövan en bildreps från folkkampanjens dagar om ett närliggande försäljningsobjekt.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
 Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:
 Postnummer: Postadress:

Kontrareplik

Först det som inte hör hit. Ja, jag var förhindrad att gå med i demonstrationen mot apartheid och för ett fritt Namibia på fredagskvällen. Då delade jag ut flygblad om lördagsdemonstrationen mot Sovjets Afghanistan-krig. Men jag kom till Stortorget för att delta i mötet och höra talen. Jag stöder *inte* apartheid.

Det finns fler än Gunnar Stensson som kan gå på två ben.

Sedan till saken. vpk och Afghanistankriget.

En otrevlig självtillräcklighet lyser igenom när Gunnar Stensson försöker förklara vpk:s och många vpk:ares ljumma ställningstagande för nationellt oberoende, demokrati och mänskliga rättigheter när det gäller Afghanistan. Han anger två skäl till att solidaritetsrörelsen med afghanernas befrielsekamp är förhållandevis svag:

–att det svenska etablissemanget –"kulturarbetar"-eliten inbegripen – omedelbart protesterade mot inmarschen och ständigt påminner oss om "det glömda kriget".

–att detta minskade behovet av demonstrationer och andra solidaritetsyttringar.

Ska dessa skäl tolkas som att vpk och Gunnar Stensson anser att det görs tillräckligt för det afghanska folket? Vpk:s slarv med affischeringen och Veckobladets undanskymda notis om demonstrationen den 22 mars får då en förklaring, men vad ska man annars tro om dem?

Jag anser det i allra högsta grad är berättigat att ställa frågan varför det är så tyst om Afghanistankriget och förstår inte att Gunnar Stensson anser sig kunna rahjera med den. Särskilt här i VB, där det sedan inmarschen funnits två artiklar om Afghanistankriget. Den första i november 1984, fem år efter invasionen.

Gunnar Stensson deklarerar att hans eget ställningstagande är principiellt. Det är bra men otillräckligt. Han borde rannsaka sitt eget och sitt partis samvete mer. Det är från vänster som försvaret av den sovjetiska ockupationen hörs: det är från vänstersympatiserande vänner man får höra likgiltigheten för afghanernas sak motiveras ideologiskt. Oförmågan på den vänstra kanten att stödja afghanernas kamp på deras egna villkor innebär den utomparlamentariska anti-imperialistiska rörelsens politiska och moraliska sammanbrott.

Jag håller med Stensson om att det inte är bra när våra ombudsmän och förtroendevalda får representera oss i demonstrationerna. Därför deltar jag som aktivist i solidaritetsrörelsen, och därför envisas jag med att vilja diskutera hur den breda, folkliga opinionen ska kunna aktiveras för Afghanistans folk. I den diskussionen hoppades jag på vpk-Lund.

Anders Davidson

Sovjet ut ur Afghanistan

Värdskommende i förra nummer ett avsnitt av det utgående som VPK Lundet styrdes angränsande till en marsch i Afghanistan för återtagandet av den förlorade territen. Under de senaste åren har flera omväxlande aktörer i Afghanistan. Genom sovjetunionens 1978 antagna beslut vägen mot socialismen i USA och granländerna Pakistan och (schahist) Iran. De nationella kriget mot blanda ögon på detta, som bl.a. innebär en genomgående politisk, ekonomisk och social utveckling av ett medeltida kungadöme. Och Afghanistan förklarar sig som en socialistisk revolution. En socialistisk revolution innebär att handla med stor energi om socialismen, och inte ställa sig passivt. En socialistisk revolution innebär att handla med stor energi om socialismen, och inte ställa sig passivt. En socialistisk revolution innebär att handla med stor energi om socialismen, och inte ställa sig passivt.

Vänskaplig inmarsch?

Vid inmarschen i Lundet angränsande till en marsch i Afghanistan för återtagandet av den förlorade territen. När sovjetiska trupper för några veckor sedan gick in i Afghanistan var det för att hindra en återgång till förtroendet för sovjetunionens 1978 Blår Sovjetunionen och Afghanistan för sovjetiska regeringens vill ha ett integrerat gaveln i en

Redan i januari 1980 publicerade Veckobladet de första artiklarna om Sovjets ockupation av Afghanistan.

VB-red.

Inte bara blåsare

Som framgått av tidigare notiser i VB är vpk-orkestrarnas blåsarläger i år förlagt till Vaxholm. Där kan man bli förnya bekantskapen med Jonas Forsell som gjorde ett uppskattat framträdande med blåsorkestern på förstamajfesten.

Men det förtjänar påpekas att det är fler än etablerade vpk-blåsare som kan ha glädje av att fara på lägret (som äger rum veckan efter midsommar). Till exempel

1) såna som vill lära sej spela blåsinstrument, t ex med sikte på kommande aktivitet i lundorkestern. Det kommer att ordnas intensivundervisning för nybörjare;

2) såna som spelar andra instrument. Särskilt på kvällarna utbryter ett vilt musicerande med musik från barock till rock. Bl a finns det en rikspelman på fiol bland lärarna;

3) såna som vill ge sina barn tillfälle att spela i grupp under barn ledning. Alla instrument och nivåer;

4) såna som vill ha en fin och billig semestervecka i trevligt sällskap i utkanten av skärgården och nära storstaden.

Närmare information genom t ex Maria Sundqvist, tel 129081.

Sommarlägret 1986

VPK-Skåne ordnar även i år ett tätläger för medlemmar och sympatisörer. Lägret är som vanligt förlagt till den vackra Hjärtasjön utanför Lönsboda. Lägartiden är söndagen den 20 juli till söndagen den 27 juli.

Upplysningar om lägret lämnas av Bernt Lundgren tel 046-14 49 64. Kitten Anderberg tel 046-14 71 16 eller Roland Nilsson tel 040-814 81. Skriftlig anmälan till Vpk Skåne, Bergsg 12, 211 54 Malmö. Sista anmälningsdag är den 30 juni.

Villakollektiv med katt och trädgård söker kille. Ring 147678.

Alpina gruppens jubileumsvandring

Vandringssektionens alpina grupp ordnar i sommar sin femte fjällvandring i egen regi. Vandringen sker i augusti. Terräng, distans, höjd och packningens vikt väljs efter deltagarnas önskemål. Vidare information och anmälan per tel 040-11 88 16. Missa inte denna unika vandring.

Vad tycker vi om vapenexport?

Två olika synsätt konfronteras. Gunnar Stensson representerar Vpk:s och Karin Larsson Svenska Freds och Skiljedomsföreningen. Detta är temat för KU-Lunds klubbmöte onsdagen den 14/5 kl 19.00 på KU-Lokalen, Bredgatan 28. Alla välkomna! Fika!

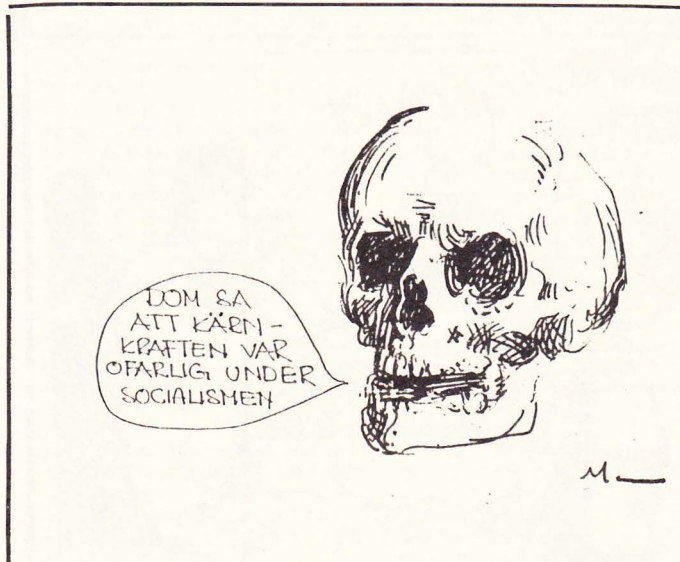
Kompilmöte månd 12.5 kl 19 på vpk-lokalen. Diskussion om markdispositionsplanen.

Detta VB gjordes av Lars Borgström, Finn Hagberg samt Lasse Svensson.

Kontaktredaktör för nästa nummer Finn Hagberg, tel 129098.

Det lär finnas kommunister som tror att kärnkraften är ofarlig under socialismen. Dem tillägnar vi denna bild. Å andra sidan är vi inte, för ovanlighetens skull, beredda att bejaka den Sovjetkritik som nu används för att skyla över att exempelvis Barsebäck ligger nära Lund och Köpenhamn. För så enkelt kan det bara inte vara att de efterblivna rysarna skulle ha glömt att lägga en ring av cement kring sina kärnkraftverk!